

Med de ændringer, hvorom der opnåedes enighed i landstingets udvalg, vedtoges lovforslaget enstemmigt i begge ting.

Som det mere udførligt er omtalt i forrige årbog, var lovforslagene om udøvelse af jordemodergerning og om distriktsjordemødre udarbejdet på grundlag af en betænkning, der i januar 1952 blev afgivet af et af indenrigsministeriet nedsat udvalg vedrørende fødselshjælp m. v.

Mens de almindelige bestemmelser om udøvelse af jordemodergerning og de særlige bestemmelser om distriktsjordemødre hidtil har været samlet i een lov, nemlig loven af 12. juni 1914 om jordemodervæsenet med senere ændringer, har man fundet det hensigtsmæssigt, at der i fremtiden findes 2 love om jordemødres forhold, nemlig dels en lov om udøvelse af jordemodergerning, der vedrører alle jordemødres rettigheder og pligter, dels en lov om distriktsjordemødre, hvis vigtigste regler vedrører disse offentlig ansatte jordemødres lønnings- og pensionsforhold.

De i overensstemmelse hermed gennemførte love hviler på det hovedprincip, at der stadig findes såvel privat-praktiserende jordemødre som distriktsjordemødre, idet man har fundet, at den nuværende ordning, hvorefter der i byerne hovedsagelig er privat-praktiserende jordemødre, medens der på landet er distriktsjordemødre, har virket godt.

Om det nye, som loven om udøvelse af jordemodergerning indeholder, skal i korthed anføres følgende:

I § 1 er indført regler om *autorisation* af jordemødre på tilsvarende måde, som gælder for læger og andre indenfor sundhedsplejen. Iflg. § 9 skal jordemødrenes pligt til at bistå fødende fremtidig være ens for alle jordemødre, uanset om de er distriktsjordemødre eller ej. Om *betalingen* for jordemødres fødselshjælp fastslås det i § 12, at en jordemoder ikke kan fordre mere, end „hvad der er rimeligt“. Til de citerede ord var i det oprindelige lovforslag føjet: „under hensyn til ydelsens art og omfang“, men denne tilføjelse udgik under sagens behandling i landstinget. Som hidtil vil jordemødrene derfor kunne tage et vist hensyn til patienternes økonomiske kår; men det er dog hensigten, at betalingen først og fremmest skal være afhængig